

„Aš klaipėdietis visa širdim esu“

Kai atsiveria vartai į laimę ir nieko nebesinori...

Meilė paslėpta po daugybė spynų ir spynelių, kurių jau niekas nebeatrakis, niekas joms nebedrums ramybės. Jos tik klausysis pravažiuojančių autobusų gausmo ir šlaps po atviru dangum.

Ir kai Klaipėdą pasiglemžia rūkas, sustoja plaukt laivai, pasislepia paukščiai, tik vienas kitas praeivis skuba namo į savo šiltus namus, kur galbūt laukia tik senas nuvargęs šuo.

Šlapias, bet šiltas lietus džiugina Klaipėdos vaikus, jie išbėga į kiemą, įbrenda į balą pasijusdami tarsi bristų per sūrius Baltijos vandenį ir lyg pats smėlis kutentų jiems kojas.

Kalendorinis pavasaris... Tik ne Klaipėdoj, čia dar lyja, rūkas ir net kartais sninga. Laukiame pirmų pavasario ženklų, pirmų medžių pumpurų, pirmų saulės spindulių, pirmo šilto oro, pirmo žolės daigelio...

Pagaliau prašvito saulė, vandeny kaip veidrody atsispindi dangus, atrodo šoktum ir nukristum ant minkštų debesų, bet ne čia tik šaltas pavasario vanduo apgaudinėja mus kvailus.

Darbą atliko: Neda Neimantaitė
Klaipėdos Tauralaukio progimnazija
Mokytoja Diana Kiršienė